

Το “Χρονικό μιας επίσκεψης στην Ελλάδα” θα μπορούσα να συνεχίσω για έναν χρόνο με τις εμπειρίες μου από την ανεξάντλητη σε ομορφιές και προπαντός Ιστορία πατρίδα μας, αλλά σε μια καθημερινή εφημερίδα το Α και Ω είναι η τρέχουσα επικαιρότητα που δεν μπορώ ν’ αγνοήσω και γι’ αυτό σήμερα θα βάλω τελεία στην καταγραφή των αναμνήσεων από ένα αξέχαστο ταξίδι. Και δεν θα μπορούσα να βρω καλύτερο τρόπο από την επίσκεψή μου στο Τοπικό Αρχείο Παραμυθιάς που στεγάζεται στο αναπαλαιωμένο πρώην Διοικητήριο.

Την συνάντηση ένα μουντό πρωινό με τον Προϊστάμενο του Τοπικού Αρχείου Παραμυθιάς, Δρ. Χαράλαμπο Παντελή, είχε οργανώσει ο καλός φίλος και πρώην συνάδελφος, Μιχάλης Κάλλης. Αλλά μόλις φθάσαμε στην είσοδο του κτηρίου, σκέφτηκα την Άννα Ιωαννίδου που δίνει τους δικούς της αγώνες στο Σίδνει για το Ιστορικό Αρχείο τής Κοινότητας με περιορισμένους πόρους και μικρή ανταπόκριση από μια παροικία που ακόμη δεν έχει καταγράψει την πλούσια ιστορία της.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Παραμυθιά η Δήμαρχος Σουλίου, κα Σταυρούλα Μπραϊμή Μπότση, είναι Θεσσαλονικιά και ο Δρ Παντελής είναι Κύπριος, ένας σπουδαίος ακαδημαϊκός που οι Ηπειρώτες τής πόλης μας ή και το Ελληνικό Φεστιβάλ ακόμη θα πρέπει να προσκαλέσουν στο Σίδνει για να μοιραστεί μαζί μας τις πολύτιμες γνώσεις του και την πείρα που απέκτησε οργανώνοντας το Τοπικό Αρχείο Παραμυθιάς.

Δυστυχώς, η οικονομική κρίση στην πατρίδα μας έχει πλήξει και το Αρχείο, με συνέπεια ο Δρ Παντελής να εργάζεται τώρα μόνος του, ενώ είχε τρεις ή τέσσερις συνεργάτες. Πάντως, η καλαίσθητη διαρρύθμιση του κτηρίου, οι υπηρεσίες που προσφέρει, τα εκθέματα με την υψηλή ποιότητά τους και τον τρόπο που προβάλλονται είναι εντυπωσιακά. Και φυσικά μια επίσκεψη επιβάλλεται για όσους ταξιδεύουν στην Ηπειρο.

Τα σπάνια έγγραφα προστατεύονται μέσα σε ασφαλείς χώρους, άλλα βρίσκονται σε γυάλινες προβάλλουσες ή σε κάδρα στους τοίχους,

Όλες οι γυναίκες θα έπρεπε να παντρεύονται, αλλά κανένας άντρας.- Βενιαμίν Ντισραέλι

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το Τοπικό Αρχείο στην Παραμυθιά

ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΙΜΗΘΟΥΜΕ ΣΑΝ ΠΑΡΟΙΚΙΑ

Η Δήμαρχος Σουλίου, κα Σταυρούλα Μπραϊμή - Μπότση ένθερμη υποστηρίκτρια του Τοπικού Ιστορικού Αρχείου Παραμυθιάς στη συνάντησή της με τον υπογράφο.

ενώ υπάρχουν οι κατάλληλοι χώροι με σύγχρονη τεχνολογία για τους μελετητές.

Αν και το Τοπικό Αρχείο Παραμυθιάς - Θεσπρωτίας ιδρύθηκε το 1977, η ουσιαστική λειτουργία του άρχισε το 1990 για να καλύψει το κενό που υπήρχε στο νομό σε θέματα εντοπισμού, καταγραφής, διάσωσης και αξιοποίησης ιστορικού αρχειακού υλικού.

Σύμφωνα με τον Δρ. Παντελή, ένας σημαντικός όγκος του αρχειακού υλικού εντοπίστηκε μέσω τής αλληλογραφίας και των ερωτηματολογίων που είχαν σταλεί σε δημόσιες υπηρεσίες και σε ιδιώτες. Ακόμη και σήμερα δεν λείπουν οι αυτοψίες με τις κατά τόπους επισκέψεις, όπου αυτό επιβάλλεται όταν σχετίζεται άμεσα

με αρχεία που κινδυνεύουν να καταστραφούν είτε από κακές συνθήκες φύλαξης και συντήρησης, είτε από άγνοια για τη χρησιμότητά και την ιστορική τους αξία.

Ο Δρ. Παντελής λέει -και πρέπει να το λάβουμε υπόψη για τη δική μας ιστορία-, ότι η ολιγωρία, η έλλειψη οργάνωσης και συνεργασίας μπορεί να λειτουργήσουν καταστροφικά για το ίδιο το υλικό και να αποτελέσουν τροχοπέδη για την εξέλιξη και διεύρυνση τής έρευνας.

Γι’ αυτό στο Τοπικό Αρχείο Παραμυθιάς τα περισσότερα τεκμήρια και μαρτυρίες χρονολογούνται μετά το 1940. Τα αρχεία δημοσίων υπηρεσιών χρονολογούνται κυρίως μετά το 1945, επειδή σημαντικό μέρος του υλικού καταστράφηκε κατά την διάρκεια του πολέμου.

Όσον αφορά στο υλικό που αφορά κυρίως τα δημοτικά διαμερί-

Ο Δρ. Χαράλαμπος Παντελής, Αρχαιολόγος- Ιστορικός, Διδάκτωρ Αρχαιολογίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και Προϊστάμενος Τοπικού Αρχείου Παραμυθιάς.

σματα Παραμυθιάς, Γαρδικίου και Φιλιατών, ελάχιστες είναι οι πληροφορίες που ανήκουν στην πρώτη δεκαετία του προηγούμενου αιώνα, χωρίς αυτό να σημαίνει πως το υλικό που σώζεται δεν είναι αξιόλογο.

Στο Τοπικό Αρχείο έχει ήδη εισαχθεί και αξιόλογο υλικό που αφορά τα αρχεία τής εκπαίδευσης που προέρχονται από το “Ελληνικό Σχολείο Παραμυθιάς”, αλλά και τού Σουλίου, Γαρδικίου και Φιλιατών.

Επίσης στο Τοπικό Αρχείο υπάρχουν τα αρχεία εταιρειών ή οικογενειακών επιχειρήσεων, που λόγω τής ιδιαιτερότητας και αξίας τους είναι από πολλές απόψεις χρήσιμα στην ιστορική έρευνα και τεκμηρίωση.

Τέλος, στο Αρχείο έχει συγκεντρωθεί ένας σημαντικός αριθμός φωτογραφιών που προέρχονται από δωρεές ιδιωτών και από αρχεία σχολείων κυρίως στην Παραμυθιά και τις γύρω περιοχές. Από το 1998 άρχισε η ηλεκτρονική καταχώρηση των φωτογραφιών.

“Πιστεύω ότι το Τοπικό Αρχείο Παραμυθιάς με τη δράση, την οργάνωση και τον προγραμματισμό του συμβάλει στην ολοκλήρωση του οικοδομήματος για την ίδια την ιστορική μας πορεία, την Εθνική μας Κληρονομιά και τον πολιτισμό μας”, καταλήγει ο Δρ Παντελής και είναι ένα μήνυμα που πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη αν θέλουμε πραγματικά να διαφυλάξουμε την δική μας ιστορική πορεία στο Σίδνει, τουλάχιστον.

Το κτήριο τού Τοπικού Αρχείου Παραμυθιάς.

* Καλό!

Ένας τύπος τα έπινε μόνος του σε ένα μπαρ μέχρι που του λέει ο μπάρμαν...

- Κλείνουμε φίλε!

Σηκώνεται λοιπόν να φύγει και πέφτει κάτω.

- Πω, πω λιώμα είμαι... σκέφτεται, ας συρθω μέχρι την πόρτα.

Πράγματι στην πόρτα κάνει να ξανασηκωθεί και ξαναπέφτει.

- Α, δεν γίνεται τίποτα!, άντε ένα έρπην μέχρι το σπίτι να θυμηθούμε και τα νιάτα μας στο στρατό!

Για να μην τα πολυλογούμε, έρπην ανεβαίνει τις σκάλες, κρέμεται και ανοίγει την πόρτα, φτάνει έρπην στο κρεβάτι και ξεραίνεται με προσοχή να μη ξυπνήσει τη γυναίκα του, που το άλλο πρωί τον ξυπνά με φωνές.

- Πάλι λιώμα έγινες χθες, ε;

- Όχι σου ορκίζομαι μόνο δύο μπιρλίτσες ήπια!

- Τι μας λες ρε γεροξεκούτη, τώρα πήρε τηλέφωνο ο μπάρμαν και είπε ότι ξέχασες εκεί το αναπηρικό σου καροτσάκι!